Nr. 7. Kraków, dnia 31 lipca 1924 r. Rocznik XLV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 1 Zł., z opłatą pocztową o 20 groszy więcej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenia i Rozporządzenia.

L. 5051/1924
III. c. Kraków, dnia 12 czerwca 1924 r.

Taryfa kominiarska.

OBWIESZCZENIE.

Województwo Krakowskie po wysłuchaniu opinji Reprezentacji miasta Krakowa, Izby handlowej i przemysłowej, oraz interesowanych Stowarzyszeń, reskryptem z dnia 7 czerwca 1924 r. L. 3358 ex 1924 r. ustanowiło na zasadzie § 31 ustawy przemysłowej na wniosek Magistratu miasta Krakowa następującą taryfę opłat za czynności kominiarskie, która obowiązywać ma w poszczególnych dzielnicach miasta Krakowa, a mianowicie:

1) od komina w domach parterowych . —·21 zł.
2) „ „ „ jednopiętrow. . —·30 „
3) „ „ „ dwupiętrowych —·36 „
4) „ „ „ trzechpiętrow. . —·42 „
5) „ szlągów do 3 metrów . . . . . —·32 „
6) „ „ nad 3 metrów . . . . —·53 „
7) „ komina fabrycznego parowego, wolnostojącego bez względu na wysokość . . . . 7·35 „
8) „ komina używanego do centralnego ogrzewania (kaloryfery) bez względu na wysokość . . . . 3·15 „
9) „ kominów piekarskich i masarskich 1·05 „
10) „ „ kuchennych w zakładach publicznych, restauracyjnych, kawiarnianych, pralni zawod., koszar wojskowych bez względu na wysokość . . . . —·72 „
11) „ kominów służących dla ognisk stolarskich, bednarzy, kowali, bez względu na wysokość . . . . —·53 „
12) od kominów, które na żądanie właściciela w specjalnie oznaczonym czasie mają być czyszczone, bez względu na wysokość . . . . . —·84 zł.

Taryfa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia t. j. z dniem 12 czerwca 1924 r. i z chwilą tą traci moc obowiązującą taryfa dotychczasowa, ustanowiona reskryptem Województwa z dnia 5 lutego 1924 r. L. VI. 574/24.

Od tej decyzji Województwa wolno wnieść rekurs do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie, który podać należy do Województwa w Krakowie w ciągu dni 14, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia.

Powyższe zarządzenie Województwa podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

TARYFA DORÓŻKARSKA.

Województwo Krakowskie reskryptem z dnia 1 lipca 1924 r. L. VI. 4045 ex 1924 zatwierdziło następującą taryfę dorożkarską w Krakowie:

za każdy kwadrans jazdy ze stanowiska w dzień . . . . 1·— zł.
za każdy kwadrans jazdy ze stanowiska w nocy . . . . 1·50 „
za każdy kwadrans z kolei w dzień i w nocy . . . . 2·— „
za każdy kwadrans z teatrów, koncertów, balów w dzień . . . . 1·50 „
za każdy kwadrans z teatrów, koncertów, balów w nocy . . . . 2·— „
co do pakunków od 30 do 50 kg . —·20 „

Bardzo wysokie w stosunku do odległości stawki taryfowe usprawiedliwia do pewnego stopnia słaby ruch dorożkami w mieście. Ten słaby ruch jest wynikiem bezprzykładnego jak dotąd wyzysku publiczności przez krakowskich dorożkarzy. To też leży w interesie publiczności używającej dorożek, aby stawki zatwierdzone przez Województwo nie były

przekraczane i aby publiczność bezwarunkowo nie płaciła więcej niż przepisuje taryfa, o każdym zaś wykroczeniu dorożkarzy popełnionem przez żądanie nadmiernych cen za jazdę donosiła Dyrekcji Policji pisemnie, ustnie lub nawet telefonicznie z dokładnem podaniem nazwiska i adresu.

Jak się dowiadujemy kompetentne władze na interwencję Prezydenta m. wydały zarządzenia co do energicznego ścigania przez Dyrekcję Policji wszelkich nadużyć dorożkarzy. Krok ten jednak będzie mógł odnieść wtenczas skutek, gdy publiczność sama przez doniesienia swe będzie wspierać Dyrekcję Policji w jej działalności kontrolnej.

Dotąd czytać można było liczne narzekania ogólne na wyzysk dorożkarzy, co jednak nie mogło odnieść pożądanego skutku i zastąpić koniecznych w takich wypadkach doniesień o konkretnych nadużyciach.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 9675/24 Kraków, dnia 3 lipca 1924 r.
I. b.

Zamiana mieszkań na lokale biurowe.

OBWIESZCZENIE.

Po myśli art. 27 ustawy o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r. Dz. ust. Nr. 39 poz. 406, od dnia 10 maja 1924 r. aż do 1 lipca 1928 żadne pomieszczenie mieszkalne nie może być przerabiane na biura, kantory, składy, teatry, kinomatografy, pomieszczenia służące do gry, zabawy, lub pomieszczenia handlowo-przemysłowe, ani też na jeden z tych celów oddane w używanie.

Osoby przekraczające powyższe przepisy ulegną w myśl art. 26 powyższej ustawy w drodze sądowej karze w wysokości od 3 do 600 zł. albo karze aresztu do 6 tygodni. Nadto osoby te będą zmuszone drogą nakazu administracyjnego do przywrócenia przerobionemu lokalowi pierwotnego charakteru mieszkalnego.

W razie nie wykonania tego nakazu konieczne przeróbki dokonane będą przez Magistrat na koszt winnego.

Podając powyższe przepisy do publicznej wiadomości na podstawie § 102 lit. a statutu dla gminy miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. u. kr. Nr. 108 Magistrat wzywa do ścisłego ich przestrzegania.

Nad przestrzeganiem tych przepisów czuwać będą organa Magistratu i Policji.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3927/24 Kraków, dnia 9 lipca 1924.
akc.

Targi na bydło.

OBWIESZCZENIE.

Komisja administracyjna Rady miasta uchwałą z dnia 7 lipca 1924 r. ustanowiła, że targi na bydło rogate i nierogaciznę odbywać się mają na targowicy miejskiej tylko 3 razy w tygodniu t. j. w poniedziałki, wtorki i piątki.

W inne dni targi na bydło rogate i nierogaciznę na targowicy miejskiej są zakazane.

O czem się strony interesowane niniejszem zawiadamia.

Magistrat stół. król. miasta Krakowa.

L. 7390/24 Kraków, dnia 21 lipca 1924.
II. a.

W sprawie składania deklaracji do wymiaru państw. podatku od nieruchomości na rok 1924.

OGŁOSZENIE.

Celem wymiaru państwowego podatku od nieruchomości na rok 1924 Magistrat na podstawie §§ 8 i 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 czerwca 1924 r. Dz. u. Rz. Nr. 51 poz. 523 zarządza, co następuje:

W czasie od 24 do 31 lipca 1924 r., doręczy Magistrat właścicielom położonych w obrębie miasta nieruchomości t. j. domów mieszkalnych wraz z przynależnościami, fabryk i budowli wszelkiego rodzaju, oraz placów zajętych na cele przemysłowe i handlowe, lub ich zastępcom formularze deklaracji dla wymiaru powyższego podatku za potwierdzeniem odbioru. Właściciele realności lub ich zastępcy, którym z jakiegobądź powodu nie doręczono rzeczonych formularzy w powyższym terminie, winni po odbiór tychże zgłosić się w Wydziale II. a Magistratu (pl. WW. Świętych L. 6 II. p.), najdalej do dnia 4 sierpnia 1924 r.

Otrzymane formularze deklaracji jest obowiązany każdy właściciel realności względnie jego zastępca wypełnić dokładnie, czytelnie i zgodnie z prawdą według wskazówek objaśnienia zamieszczonego na pierwszej stronie deklaracji:

W szczególności należy:

a) na pierwszej stronie deklaracji oznaczyć oprócz dzielnicy, ulicy, oraz numeru orjentacyjnego i spisowego, niemniej imienia i nazwiska (firmy) właściciela lub użytkowcy odnośnej nieruchomości także części składowe tejże np. dom frontowy, oficyna, budynek przemysłowy, budynek gospodarczy (stajnia, wozownia, składy) ogród, sad, plac zajęty na cele handlowe lub przemysłowe i podać we właściwych rubrykach co do tych części składowych potrzebne daty,

b) na drugiej stronie deklaracji wymienić w osobnej przedziałce poprzecznej każdy poszczególny, w danej nieruchomości znajdujący się lokal, mieszkanie i parcelę gruntową, z wyjątkiem gruntów rolnych i wpisać co do nich w rubrykach 1 do 11 żądane szczegóły.

Jeśli parcele gruntowe (ogrody, sady, parki itd.), oraz budynki gospodarcze są przynależnością mie-

szkania, względnie lokali, należy je wyszczególnić w tej samej przedziałce, co i odnośne mieszkanie, względnie lokal pod rubryką 1 i 3, jeżeli zaś są odrębnie wynajmowane, względnie użytkowane, mają być wpisane w osobnych przedziałkach, jako przedmioty odrębnych najmów względnie użytkowań.

Odnośnie do mieszkań należy w rubryce 6 dekl. podać oprócz ilości ubikacji (z kuchnię) składających dane mieszkanie, także ilość osób tamże mieszkających.

Jeśli przedmiot najmu nie podlega ochronie lokatorów, ma być w rubryce 10-tej podany pełny umowny czynsz, płacony za odnośny przedmiot, względnie w rubryce 11 — pełna wartość czynszu tegoż.

Dla użytku przy wypełnianiu rubryki 2 deklaracji („czy przedmiot podlega ustawie o ochronie lokatorów“) wyjaśnia się, że w myśl przepisów art. 2 ustawy z dnia 11-go kwietnia 1924 r. Dz. u. Nr. 39 poz. 405 ochronie lokatorów nie podlegają między innemi:

1) lokale w budynkach będących własnością Państwa, lub pryw. przedsiębiorstw kolejowych, przeznaczonych na kolejowe cele służbowe;

2) lokale w budynkach będących w dniu 1 kwietnia 1924 r. własnością Państwa lub Związku Samorządowego i przeznaczone na cele wojskowe, w których to budynkach nie wolno zamieszkiwać osobom cywilnym;

3) domy (także nadbudowy, dobudowy i przebudowy), dla których udzielono zezwolenia na budowę po dniu 27 stycznia 1917, lub dla których tego zezwolenia udzielono wprawdzie przed dniem 27 stycznia 1917, lecz które oddano do zamieszkania po dniu 1 czerwca 1924 r.;

4) mieszkania, stanowiące uposażenie służbowe;

5) pokoje w hotelach, pensjonatach, domach noclegowych i t. p. dziennie wynajmowane;

6) lokale wynajęte na przedsiębiorstwa rozrywkowe, jak kinoteatry, kabarety, sale tańców i t. p.;

7) ogrody i place wynajęte jako przynależność mieszkania.

Należycie wypełnione i podpisane formularze deklaracji złożą właściciele realności lub ich zastępcy w niżej wymienionych Komisarjatach obwodowych w dniach od 5 do 9 sierpnia 1924 r. włącznie w godzinach od 8 rano do 2 po południu, a mianowicie z realności położonych:

W dzielnicach I., II., III. i IV. w Komisarjacie Obwodu I. pl. WW. Świętych L. 6. oficyna I. p.;

w Dz. V., VI. i VII., w Komisarjacie Obwodu II. tamże;

w Dz. VIII., w Komisarjacie Obwodu III., główny gmach Magistratu oficyna parter;

w Dz. X. i XI., w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ul. Barskiej L. 31;

w Dz. XII. i XIII., w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ul. Kościuszki L. 32;

w Dz. XIV., XV. i XVI., w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ul. Nowowiejskiej L. 9;

w Dz. XVII. i XVIII., w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ul. Mazowieckiej L. 50;

w Dz. XIX. i XX., w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ul. Grzegórzeckiej L. 44;

w Dz. XXI., w Komisarjacie Magistratu dla tej dzielnicy przy ul. Płaszowskiej L. 59;

w Dz. IX. i XXII, w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic przy ul. Lwowskiej L. 2.

Powyższy obowiązek wypełnienia i złożenia deklaracji dotyczy również właścicieli nieruchomości wolnych od podatku.

Za zaniedbanie złożenia deklaracji lub za złożenie deklaracji fałszywych, winni karani będą w myśl obowiązujących przepisów.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne 159 w kad. XVII. **z dnia 7-go lipca 1924 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent miasta: Jan Kanty Federowicz.

Wiceprezydent miasta: Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady miejskiej: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **49**.

Początek posiedzenia o godz. 6 po południu.

Przed porządkiem dziennym.

Wniosek nagły.

Sekretarz odczytał następujący wniosek nagły rm. inż. Adelmanna i tow.:

Poleca się Prezydjum miasta, by wspólnie z Magistratem przedłożyło w terminie trzech miesięcy Radzie miasta wniosek w sprawie wyznaczenia gruntu pod kościół mający być wybudowanym w dzielnicy Grzegórzki.

Wniosek powyższy Rada miasta odesłała do Prezydjum.

Urlopy.

Rada miasta udzieliła urlopów celem poratowania zdrowia następującym radcom miejskim:

Prezydentowi miasta JK. Federowiczowi 8 tyg., rm. Dr Mussilowi 4 tyg., rm. Dr Müllerowi 5 tyg., rm. Turskiemu 8 tyg, rm. Dr Rosenzweigowi 6 tyg., rm. Staszczakowi 6 tyg.

Przydzielenie do Komisji plantacyjnej.

Rada miejska na prośbę rm. Józefa Mitasińskiego przydzieliła go do Komisji plantacyjnej.

Rezygnacja Radcy miasta.

Radca miejski Marjan Dutkiewicz wniósł rezygnację z zajmowanego mandatu członka Rady miasta.

Rada miasta sprawę tę przekazała Sekcji III.

Pisma.

Sekretarz odesłał pismo Komitetowi uczczenia pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ś. p. Gabrjela Narutowicza, któryto komitet prosi Radę miejską o poparcie finansowe budowy domu techników imienia Gabrjela Narutowicza.

Pismo powyższe Rada miasta przekazała Sekcji skarbowej.

Odpowiedzi na interpelacje.

Sekretarz odczytał następujące odpowiedzi na interpelacje wniesione przez radców miejskich:

1) Klubu radców m. P. P. S. w sprawie poboru podatku lokatorskiego.

2) Klubu radców m. P. P. S. w sprawie poboru podatku wodociągowego.

3) Klubu radców m. P. P. S. w sprawie należytości w hotelach krakowskich.

(Szczegółowe odpowiedzi na powyższe interpelacje dołącza się do protokołu).

Sprawa podatku od szyldów.

Sprawę podatku od szyldów uchwaloną na posiedzeniu Rady miejskiej w dniu 11 czerwca 1924 r. uchwalono na wniosek rm. Dr Rosenzweiga przekazać Sekcji prawniczej, celem ponownego zbadania.

Sprawa otwierania i zamykania sklepów w Krakowie.

Imieniem Prezydjum miasta radca Magistratu Dr Kleja przedstawia wnioski w sprawie wydania nowych przepisów co do otwierania sklepów i zakładów handlowych w Krakowie. (L. 5234/924 III. a).

Po ożywionej dyskusji w której zabierali głos radcy m. Dr Rowiński, Kluczka, Szoechter sprawę powyższą na wniosek rm. Kluczki odesłano do Sekcji I. i III.

Porządek dzienny.

I. Zaciągnięcie pożyczki 500.000 złotych na pomoc dla bezrobotnych.

Imieniem Prezydenta miasta wiceprezydent m. Dr Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Rada miasta uchwala zaciągnąć w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej jednorazową pożyczkę na pomoc dla bezrobotnych w Krakowie w kwocie 500.000 złotych na warunkach finansowych i formalnych, zawartych w okólniku Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Nr. 333 z dnia 25 kwietnia 1924 r. Nr. 2535/XI., które to warunki Rada miasta przyjmuje, gwarantując zwrot pożyczki w terminie całym majątkiem i dochodami gminy miasta Krakowa, tudzież zobowiązując się złożyć Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej sprawozdanie z akcji pomocy bezrobotnym.

2) Rada miasta przeznacza z uzyskanej kwoty pożyczki:

a) 200.000 złotych na rekonstrukcję dróg i bruków w mieście;

b) 200.000 złotych na przebudowę starej linji tramwajowej;

c) 100.000 złotych na budowę domu mieszkalnego na gruncie gminnym,

z tem, że kwoty wyżej wymienione mają być użyte wyłącznie na płace robotników, zajętych przy tych robotach.

3) Rada miasta upoważnia Prezydenta miasta względnie jego zastępcę tudzież radców miejskich Jana Godzickiego i Witolda Ostrowskiego a w razie przeszkody jednego z nich radcę miejskiego Józefa Mitasińskiego do działania w imieniu gminy miasta Krakowa wobec władz państwowych w sprawach połączonych z zaciągnięciem pożyczki.

Rm. Epstein zaznacza, że robotnikowi-obywatelowi należy dać pracę. Wniosek Prezydjum miasta jest na miejscu, ale kwota 500.000 złotych jest za mała, należy ją podnieść. Robotę trzeba zacząć natychmiast, gdyż czas nagli, Przy tej robocie, która będzie kontynuowaną w Krakowie, muszą pracować tylko robotnicy krakowscy.

Rm. Puchałka stwierdza, że Sejm uchwalił ustawę o pomocy dla bezrobotnych. Słusznie robi gmina miasta Krakowa, że stara się o zatrudnienie dla bezrobotnych. Mowca popiera wniosek o rozbudowę tramwaju, przy której znajdzie miejsce dużo bezrobotnych.

Rm. Kosobudzki popiera wniosek Prezydjum, domaga się jednak podwyższenia pożyczki do 2 miljonów złotych.

Rm. Dr. Bobrowski zaznacza, że sprawa ta popieraną jest tak życzliwie przez szereg mowców.

W Łodzi wszyscy bez względu na przekonanie polityczne na niedawno odbytem posiedzeniu uchwalili udać się do rządu o kredyt na zażegnanie bezrobocia. Jeżeli Prezydjum postawiło wniosek na pożyczkę 500 tysięcy złotych to dlatego, że zna szczegółowe obliczenie co do użycia tej kwoty. Mowca nie godzi się co do celów, na jakie ma być kwota użyta. Popiera wniosek, aby użyto przedewszystkiem części kwoty na budowę szkoły na Warszawskiem, która będąc dużym budynkiem, zatrudnić może odrazu większą ilość bezrobotnych.

Po przemówieniu rm. Heumana i rm. Oplustila wicepr. Wielgus wyjaśnia, że żądanie 2 miljonów złotych jest za wysokie, a następnie, że żądanie rm. Heumana, aby kosztorysy przedstawiać, jest niemożliwe, ponieważ sprawa jest nagła i roboty trzeba jak najszybciej rozpatrzeć. Po wyjaśnieniach wicepr. Wielgusa Rada miejska wniosek Prezydenta m. uchwaliła jednogłośnie.

II. Budżet na rok 1924.

Imieniem gener. referenta budżetowego, st. radca Mgtu Dr Zawadzki wygłosił następujące przemówienie:

Kiedy z końcem marca br. Magistrat przedłożył projekt budżetu brakło w nim do równowagi bardzo poważnej kwoty 1,400.000 zł. tak, że Magistrat musiał uczynić propozycję podwyższenia na pokrycie niedoboru nietylko podatku od towarów, ale

bardzo niesympatycznego i dla ludności dotkliwego podatku lokatorskiego.

Obecnie rozesłany budżet jest budżetem aktywnym, bo zamyka się nadwyżką w dochodach, wynoszącą 5.194 zł.

Zapyta niejeden z panów Radców miasta, skąd się to bierze, że w ciągu dwóch miesięcy pracy, zdołaliśmy nietylko niedobór uchylić, ale nawet pewną drobną nadwyżkę uzyskać.

Zarówno Magistrat, jak i Komisja budżetowa w pracy około zrównoważenia budżetu nieustawały i osiągnęły ten efekt z jednej strony przez redukcję wydatków, z drugiej przez podniesienie dochodów.

ad a) Co do redukcji wydatków, to wiele osiągnąć się nie dało, albowiem one już w projekcie były bardzo oszczędnie preliminowane i dlatego trzeba było być w redukcji wydatków bardzo oględnym, aby budżet pod względem gospodarczym nie uczynić zupełnie jałowym.

Mimo tego np. w dziale V. utrzymanie straży pożarnej zdołano zrestryngować wydatki z kwoty 504 000 zł. na 300.000 zł. bez szkody dla bezpieczeńczeństwa ogniowego w mieście.

ad b) Co do podwyższenia dochodów, to przedewszystkiem starano się powołać do większych świadczeń zarówno:

a) zakłady miejskie osobno administrowane, jak

b) zakłady zostające pod zarządem Magistratu, np. rzeźnię, targowicę, które to ostatnie stanowiły przed wojną poważną podporę funduszu miejskiego.

Nadto w tym okresie podniesiono opłaty od psów.

Kiedy budżet się układało, wiele dochodów jak np. z podatku lokatorskiego, z dodatku od podatku od patentów na wyrób i sprzedaż trunków i inne jeszcze było jedną wielką niewiadomą, albowiem były to podatki nowe.

W ciągu tych dwóch miesięcy okazało się, że:

a) podatek lokatorski da o 200.000 zł. więcej, niż preliminowano;

b) dodatek do podatku od patentów da nie jak preliminowano 13.889 zł., ale około 90.000 zł.

Te wszystkie poprawki spowodowały, że niedobór zredukował się do 165.000 zł. tak, iż można było porzucić niesympatyczną myśl podwyższenia podatku lokatorskiego, a ten już stosunkowo niewielki niedobór pokryć bardzo skromnym podwyższeniem podatku od towarów, przywożonych do miasta kolejami i drogami wodnemi.

Ten podatek pobiera się dziś w przeważnej mierze w tak niskiej stopie (wynosi ona w klasie surowców $^8/_{10}$ i $^{16}/_{10}$ grosza od stu kilogramów, a w najwyższej stopie towarów drogich i luksusowych 40 gr. od 100 kg.), że pobór w wielu wypadkach się nieopłaca.

Rząd wskazał nam i nakazał rozporządzeniem wykonawczem do ustawy o zasileniu finansów komunalnych pobierać ten podatek według taryfy kolejowej za przesyłki na odległość od 30 do 40 km.

Otóż Komisja administracyjna, budżetowa i Komitet ad hoc do zbadania tej sprawy wydelegowany w projekcie podwyższenia tego podatku poszła dużo ciężej niż wskazał rząd i niż uczyniły to inne miasta np. Lwów i Warszawa, które ten podatek w maksymalnej dozwolonej stawce wykorzystały.

Komisje wspomniane:

a) przedewszystkiem nie podwyższyły zupełnie tego podatku: od zboża, mąki, ziemniaków i mleka i zostawiły go w stawce dotychczasowej 12 gr. od 100 kg.;

b) dalej zwolniły od podatku wszystkie te artykuły, które są obciążone, czy to miejskim, czy też rządowym podatkiem konsumcyjnym;

c) wszystkie proponowane stawki podatkowe są od 20% do 50% niższe, niż dopuszczone rozporządzeniem wykonawczem i pobierane przez Lwów i Warszawę.

Tak ten podatek złagodzono, iż nie ma obawy, aby miał on zaciążyć niekorzystnie na handlu transitowym lub dał się ludności we znaki.

Podwyższenie tego podatku dać powinno jeszcze w tym roku 170.000 zł., czyli przyczynić się do zrównoważenia budżetu.

Przedkładam imieniem Komisji budżetowej wnioski, które są zamieszczone na stronie VI. i VII. drukowanego egzemplarza budżetu i proszę o ich uchwalenie.

Rm. Dr. Bobrowski zaznacza, że budżet ma być programem pracy; niestety budżet ten jest bezprogramowy. Stosunek wydatków personalnych do innych jest gorszy niż w latach ubiegłych. Bruki w opłakanym stanie, również tramwaj itd. Ogólna sytuacja finansowa i gospodarcza w Polsce nie wpływa na zastój i życie w Krakowie, ale także i Rada miasta Krakowa stara. Brak ordynacji wyborczej i niemożności przeprowadzenia wyborów wobec braku nowej ordynacji wyborczej. Następnie rm. Bobrowski omawia poszczególne pozycje w działach budżetu. Przy omawianiu bezpieczeństwa publicznego ostro krytykuje policję i przedstawia opłakane stosunki bezpieczeństwa w Krakowie i nieudolność policji. Brak nam nietylko bezpieczeństwa, lecz również poczucia prawa.

Dalej krytykuje mowca gospodarkę zakładu czyszczenia miasta. W innych także działach jest bardzo wielkie zaniedbanie. W gminach przyłączonych nic się nie robi. Bardzo ładnie wygląda w budżecie pozycja na upiększenie miasta. Budżety z lat 1911, 1912, 1913 i 1914 wykazują cały szereg inwestycji miejskiej. Obecnie jest przykry zastój w rozwoju miasta. Szczególnie w dziedzinie szkolnictwa jest zaniedbanie. Musimy dążyć do rozbudowy szkolnictwa w naszem mieście. Musimy corychlej wybudować szkołę na Warszawskiem. Zdając sobie sprawę, że ten budżet nie daje wiary w rozwój Krakowa, musimy domagać się uchwalenia nowej ordynacji, aby przy pomocy nowych sił, ożywić gospodarkę naszego miasta. Z całym pietyzmem odnosimy się do zabytków Krakowa, ale nie chcemy pozostać tylko miastem pamiątek historycznych. Kraków musi być miastem żywem i rozwijającem się.

Następnie zabrał głos rm. Holeksa, zaznaczając, że tak ważna sprawa jak dyskusja nad budżetem miasta, odbywa się przy nieobecności dwóch członków prezydjum i braku większej części radców. Następnie mowca poddaje krytyce gospodarkę pre-

zydjum miasta, aby uchronić miasto przed trudnem położeniem, w jakiem się obecnie znalazło.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 9 wieczór.

Posiedzenie jawne 160 w kad. XVII. **z dnia 8 lipca 1924 r.**

Obecni: *Przewodniczący*: Prezydent m. JK. Federowicz.

Wiceprezydent m.:. Dr Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **41**.

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczór.

Dalszy ciąg obrad nad budżetem roku 1924.

Dyskusja ogólna.

Rm. dr. Adolf Gross stwierdza, że budżet wykazuje równowagę, jednakże pominięto spłatę długów gminnych, z powodu braku ustawy normującej sposób przerachowania przedwojennych długów gminnych. Główne pokrycie znajduje budżet w podatkach i opłatach gminnych; z majątku miejskiego pokrycie wynosi około 750.000 zł. w tem więcej niż połowa ze zakładów miejskich. Co się tyczy dochodów z podatków i opłat, to widzimy, że podatkiem bezpośrednim w rzeczywistem znaczeniu jest tylko udział gminy w podatku dochodowym, który wynosi około 80.000 zł. cała reszta pochodzi z podatków pośrednich. Podatek od lokali czyni 1,200.000, a podatek od środków żywności i trunków 1,750.000 zł. Stan to niezdrowy, jakkolwiek i przed wojną finanse miejskie opierały się na podatkach spożywczych i od lokali. Zmiana pod tym względem nastąpić może tylko ze zmianą całego systemu finansów miejskich. Do tego jednak daleko. Z powodu stagnacji, należy obawiać się deficytu, co skrępuje gminę w wydatkach inwestycyjnych. Ze strony państwa nie ma pomocy, kredytu też niema, horoskopy nie wesołe. Centralizm warszawski niszczy małopolskie organizacje kredytowe, wysychają i tak szczupłe źródła kredytu. Tylko zmiana polityki państwowej zmieni położenie finansowe gminy.

Mówią, że Rada jest strupieszała. Odpowiem, że potrzebne są nowe wybory. Ale stosunki nie zmienią się, jak długo trwać będzie domagogja, która stała się cechą naszego życia politycznego. W Anglji są rządy parlamentarne mniejszości — bo kluby stosują do rządu zasadę życzliwej tolerancji i rzeczowej krytyki.

Rm. Schreiber krytykuje gospodarkę gminną. Gmina nie zdziałała nic w dziedzinie podniesienia szkolnictwa, taksamo nie robi się w sprawie bezrobocia.

Wicepr. dr. Wielgus, odpowiadając na zarzuty, oświadcza, że jakkolwiek nowych szkół nie zbudowano, to jednak prawie wszystkie budynki szkolne odnowiono, co pochłonęło wielkie sumy. W najbliższym czasie powstanie nowa szkoła przy ul. Warszawskiej. Prezydjum interwenjowało w sprawie ustawy o ochronie lokatorów i w sprawie usunięcia składów amunicji z obrębu miasta. Wojskowość przyrzekła pomyślnie sprawę tę załatwić. Miasto wszczęło starania o ściślejsze połączenie Krakowa z Górnym Śląskiem. Bezpieczeństwo w mieście bardzo szwankuje z powodu niejednolitości władz policyjnych.

Dyskusja szczegółowa.

Dział I. Zarząd główny.

Dyrektor M. I. O. Krzyżanowski przedkłada:

Bilans.

Wydatki	zwycz.	złotych	1,892.747		
„	nadzw.	„	17.400	złotych	1,910.147
Dochody	zwycz.	złotych	332 515		
„	nadzw.	„	—	„	332.515
		Niedobór . . .		złotych	1,577.632

Rm. Holeksa poddaje krytyce gospodarkę miejską zgłasza następujące wnioski:

1) Znosi się z dniem 1 października 1924 r. dwa pojazdy Prezydjum miasta t. j. przywraca się stan rzeczy istniejący w roku 1913 z tem, że wszystkie pojazdy miejskie mają być wyraźnie oznaczone.

2) Znosi się etat (dotację) jednego wiceprezydenta miasta z dniem 1 stycznia 1925 r. i poleca się p. Prezydentowi zniesienie tego etatu w projekcie budżetu na rok 1925.

Wniosek rm. Holeksy ad 1 uchwalono, ad 2) odrzucono.

Dział I. budżetu uchwalono.

Dział II. Zarząd majątku miejskiego.

Dyrektor M. I. O. Krzyżanowski przedkłada:

Bilans.

Wydatki	zwycz.	złotych	167.909		
„	nadzw.	„	6.000	złotych	173.909
Dochody	zwycz.	złotych	579 691		
„	nadzw.	„	350.000	„	929.691
		Nadwyżka . . .		złotych	755.782

Uchwalono.

Dział III. Podatki i opłaty.

Dyrektor M. I. O. Krzyżanowski przedkłada:

Bilans.

Wydatki	zwycz.	złotych	170.000		
„	nadzw.	„	—	złotych	170.000
Dochody	zwycz.	złotych	5,099.274		
„	nadzw.	„	—	„	5,099.274
		Nadwyżka . . .		złotych	4,929.274

Uchwalono.

Dział IV. Zarząd długu miejskiego.

Dyrektor M. I. O. Krzyżanowski przedkłada:

Bilans.

Wydatki zwycz.	złotych	180.328		
„ nadzw.	„	—	złotych	180.328
Dochody zwycz.	złotych	10.481		
„ nadzw.	„	—	„	10.481
Niedobór		. . .	złotych	169.847

Uchwalono.

Dział V. Bezpieczeństwo publiczne.

Dyrektor M. I. O. Krzyżanowski przedkłada:

Bilans.

Wydatki zwycz.	złotych	667.291		
„ nadzw.	„	5.350	złotych	672.641
Dochody zwycz.	złotych	93		
„ nadzw.	„	—	„	93
Niedobór		. . .	złotych	672.548

Rm. dr. Schneider zgłasza rezulucję domagającą się wybudowania na brzegu Wisły higienicznie urządzonych łazienek.

Dział V. i rezolucję rm. Schneidra uchwalono.

Dział VI. Budowy i roboty publiczne.

Dyrektor M. I. O. Krzyżanowski przedkłada:

Bilans.

Wydatki zwycz.	złotych	800.918		
„ nadzw.	„	1	złotych	800.919
Dochody zwycz.	złotych	73.459		
„ nadzw.	„	—	„	73.459
Niedobór		. . .	złotych	727.460

Rm. dr. Emilewicz domaga się podwyższenia kredytów na budowę dróg i poprawy szos w dzielnicach przyłączonych.

Rm. Drobniak krytykował stan dróg w mieście.

Rm. inż. Peroś poruszył sprawę zabezpieczenia miasta przed powodzią, oraz kwestję zniesienia zakazu budowy w rejonie pofortecznym, dokończenia budowli gmachów rządowych.

Rm. dr. Klimecki wnosi, aby ze względu na brak kompletu odroczyć posiedzenie.

Przewodniczący po stwierdzeniu kompletu zamyka posiedzenie o godzinie 9 wieczór.

Żałobne posiedzenie Rady m. w dniu 14 lipca 1924 r. z powodu śmierci Prezydenta miasta śp. JK. Federowicza.

Przemówienie Wiceprez. miasta inż. Józefa Sarego:

Świetna Rado! Ciężki, nad wyraz smutny przypadł mi obowiązek poświęcić wspomnienie pamięci Zmarłego Prezydenta miasta Krakowa ś. p. Jana Kantego Federowicza.

Tydzień jeszcze temu, po ciężko przebytej chorobie na tej tu sali przewodniczył Zmarły Prezydent przez dwa dni w Świetnej Radzie, żywo interesując się losami i sprawami gospodarki miejskiej, jeszcze na kilka godzin przed Swą śmiercią wydawał dyspozycje do dziś, mającego się odbyć posiedzenia Rady miejskiej; tymczasem śmierć nieubłagana tak nagle i niespodziewanie wyrwała Go z naszego grona.

Zginął na swym posterunku. Cichy, spokojny, zrównoważony, znaczną część swego życia poświęcił dla dobra i rozwoju Krakowa, bo od 30 lat bez przerwy zasiadał w Świetnej Radzie, wybrany do niej w roku 1894, gdzie w całym szeregu Komisyj żywy brał udział, a przez szereg lat swego radziectwa był generalnym referentem budżetowym.

To też Świetna Rada zaszczyciła Go w r. 1916 godnością wiceprezydenta miasta, a w r. 1918 oddała w Jego ręce włodarstwo tego grodu, wybierając Go prezydentem miasta Krakowa.

Warunki, wśród których ś. p. Federowicz objął prezydenturę, były nadzwyczaj ciężkie, bo już zaczęła się wykuwać wolność naszej Ojczyzny, a tu tymczasem ludność głód cierpiała, a Kasa miejska pustkami świeciła.

Temi przeciwnościami nie zrażał się śp. Prezydent, bronił wytrwale na terenie władz centralnych interesów miasta i niejedną zdobycz, jaką Kraków uzyskał i to, że Kraków te najcięższe chwile poczynania państwa polskiego przetrwał, że do pewnej równowagi budżetowej doszedł, to zawdzięcza wytrwałym zabiegom i wpływom osobistym ś. p. Prezydenta Federowicza. I widzieliśmy, że ś. p. Prezydent Federowicz, czy to jako poseł na Sejm konstytucyjny, czy wreszcie jako Członek Rady obrony państwa, na każdym z tych posterunków, obejmując szerszy horyzont pracy politycznej i społecznej, nie zapomniał, że jest obywatelem, radcą, a wreszcie prezydentem tego miasta; to też we wszystkich swych poczynaniach dobro Krakowa w szczególności miał na oku, a gdzie tego zaszła potrzeba, umiał interesów tego miasta niejednokrotnie zagrożonych, bronić jak najenergiczniej.

Nie pracował na efekt, nie pracował na tani poklask, nie pracował dla osobistych celów, pracował tylko dla miasta i społeczeństwa; swoją też również zapobiegliwością nietylko potrafił w tych ciężkich warunkach utrzymać, ale i znacznie powiększyć dorobek miasta.

To też ś. p. Jan Kanty Federowicz cieszył się wielkim uznaniem i poważaniem nietylko u swych przyjaciół, ale nawet u przeciwników politycznych.

Odszedł od nas nagle i niespodziewanie.

Przemówienia powyższego wysłuchała Rada miasta stojąc, poczem jednomyślnie uchwalono następujące wnioski Komisji Parlamentarnej Klubów radzieckich:

1) urządzić pogrzeb i nabożeństwo żałobne za śp Prezydenta miasta kosztem gminy m. Krakowa,

2) przeznaczyć z funduszów miejskich kwotę 5000 zł. na ubogich gminy m. Krakowa do rozdziału przez Prezydjum miasta oznaczyć się mające.

3) celem trwałego uczczenia pamięci Prezydenta miasta, powołać komitet z przewodniczących Klubów

radzieckich, który z odpowiednimi wnioskami przyjdzie na jedno z najbliższych posiedzeń Rady miejskiej. (L. 5769/924 VI. a).

Na znak żałoby przewodniczący wiceprez. miasta inż. Sare, zamyka posiedzenie o godzinie $12^1/_2$ w południe.

Emerytury.

Pan Marjan Duszyński, przeniesiony został na zasadzie uchwały Rady miasta z dnia 11 czerwca 1924 r., oraz na zasadzie art. 6 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy miasta Krakowa (uchwała Rady miasta z dnia 31 stycznia 1922 r.) z dniem 1 lipca 1924 w stały stan spoczynku. (Lprez 1901/924).

Pan Konrad Wincenty 2-im. Gorecki, starszy radca Budownictwa miej. przeniesiony został na zasadzie uchwały Rady miasta z dnia 11 czerwca 1924 r., oraz na zasadzie art. 6 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady miasta z dnia 31 stycznia 1922) z dniem 1 lipca 1924 w stały stan spoczynku. (Lprez. 1904/924).

Pan Władysław Grodyński, dyrektor Magistratu przeniesiony został na zasadzie art. 6 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy stoł. król. miasta Krakowa (uchwała Rady m. z 31 stycznia 1922 r.) z powodu wysłużenia 40 lat służby z dniem 1 sierpnia 1924 r. w stały stan spoczynku. (Lpr. 1791/24).

Pan Błażej Kapusta, dróżnik przeniesiony został na zasadzie art. 6 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady miasta z dnia 31 stycznia 1922 r.) z powodu przekroczenia 60 roku życia i uzyskania prawa do pełnego uposażenia emerytalnego z dniem 1 czerwca 1924 r. w stały stan spoczynku. (Lprez. 2143/922).

Pan Jan Olek, obsługacz maszyn Zakładu czyszczenia miasta. W myśl art. 7 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy miasta Krakowa (uchwała Rady miasta z dnia 31 stycznia 1922), przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza miejskiego trwałej niezdolności do służby z dniem 1 lipca 1924 w stały stan spoczynku. (Lprez. 1240/924).

Pan Tomasz Woźniak, woźny miejski. W myśl art. 7 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy miasta Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 r.) przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza miejskiego trwałej niezdolności do służby i uzyskania prawa do pełnego uposażenia emerytalnego z dniem 1 lipca 1924 r. w stały stan spoczynku. (Lprez. 2068/924).

Nakładem Gminy miasta Krakowa — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.